21999D0191

15.3.2001 *DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH* L 74/29

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG

NR 191/1999

z dnia 17 grudnia 1999 r.

zmieniająca załączniki VIII (Prawo przedsiębiorczości) i V (Swobodny przepływ pracowników) do Porozumienia EOG

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym dostosowane Protokołem dostosowującym Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwane dalej Porozumieniem, w szczególności jego art. 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rada EOG z 10 marca 1995 r. uchwaliła Deklarację w sprawie swobodnego przepływu osób ([1]).

(2) W wyniku wspólnego przeglądu, który został przeprowadzony zgodnie z art. 9 ust. 2 Protokołu 15 na koniec okresu przejściowego, postawiono wniosek, że specyficzne położenie geograficzne Liechtensteinu uzasadnia utrzymywanie niektórych warunków otrzymania prawa do obrania miejsca zamieszkania w tym kraju. Niniejsza decyzja oparta jest na wynikach i wnioskach zebranych z tego przeglądu.

(3) Załączniki VIII i V do Porozumienia zostały zmienione decyzją nr 7/94 Wspólnego Komitetu EOG z dnia 21 marca 1994 r. zmieniającą Protokół 47 i niektóre załączniki do Porozumienia EOG ([2]),

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Do części „DOSTOSOWANIA SEKTOROWE" załącznika VIII do Porozumienia dodaje się następujący tekst:

„Następujące dostosowania stosuje się do Liechtensteinu do dnia 31 grudnia 2006 r. Przed tą datą, Wspólny Komitet przeprowadzi przegląd, na podstawie którego ma prawo zadecydować o utrzymaniu takich środków, jakie uzna za odpowiednie, należycie uwzględniając specyficzne położenie geograficzne Liechtensteinu i w ściśle określonym niezbędnym zakresie.

I

Obywatele Islandii, Norwegii i Państw Członkowskich UE mogą obrać miejsce zamieszkania w Liechtensteinie jedynie po otrzymaniu zezwolenia władz Liechtensteinu. Obywatele ci mają prawo do uzyskania takiego zezwolenia, jedynie z zastrzeżeniem ograniczeń wyszczególnionych poniżej. Nie wymaga się zezwolenia na pobyt na okres krótszy niż trzy miesiące w roku, pod warunkiem że cudzoziemiec nie podejmie zatrudnienia ani innej działalności gospodarczej. Z obowiązku uzyskania zezwolenia na pobyt zwolnione są także osoby świadczące w Liechtensteinie usługi przez granicę.

Warunki dotyczące obywateli Islandii, Norwegii i Państw Członkowskich UE nie mogą być bardziej restrykcyjne, niż te, które stosuje się wobec obywateli państw trzecich.

([1]) Dz.U. L 86 z 20.4.1995, str. 80.
([2]) Dz.U. L 160 z 28.6.1994, str. 1.

II

1) Liczba dokumentów pobytowych przyznawanych corocznie obywatelom Islandii, Norwegii lub Państwu Członkowskiemu UE prowadzących działalność gospodarczą w Liechtensteinie ustala się w taki sposób, aby roczny przyrost netto liczby aktywnych gosopdarczo zamieszkałych w Liechtensteinie obywateli tych krajów w stosunku do ubiegłego roku wynosił nie mniej niż 1,75 % ich liczby w dniu 1 stycznia 1998 r. Liczbę dokumnetów pobytowych wydanych osobom, które otrzymały obywatelstwo w ciągu roku odejmuje się od podstawy kalkulacji wzrostu na rok następny. Ilości dokumentów pobytowych przyznanych powyżej liczby minimalnej nie liczy się w stosunku do wzrostu wymagalnego w następnym roku.

2) Władze Liechtensteinu przyznają dokumenty pobytowe w sposób pozbawiony dyskryminacji i nie zakłócający konkurencji. Połowa wzrostu netto dostępnych dokumentów pobytowych jest przyznawana zgodnie z procedurą, która zapewnia równe szanse wszystkim wnioskodawcom.

3) Rezydenci posiadający krótkoterminowy dokument pobytowy i prowadzący działalność gospodarczą są włączeni do kwoty. Osoby takie mogą pozostać w Liechtensteinie zgodnie z warunkami określonymi w Porozumieniu po wygaśnięciu dokumentu pobytowego, w kwoty osób, które w danym czasie wjechały do tego kraju. Dokument pobytowy przyznany w ramach kontyngentu należy przyznać ponownie w przypadku, jeśli osoba, która go otrzymała zmieni swoje miejsce zamieszkania na inny kraj. Liczba krótkoterminowych dokumentów pobytowych dostępnych w celach prowadzenia działalności gospodarczej nie może odbiegać od poziomu z 1997 r. o więcej niż 10 %.

III

Członkowie rodzin obywateli Islandii, Norwegii i Państw Członkowskich UE legalnie zamieszkujący w Liechtensteinie mają prawo do otrzymania dokumentu pobytowego o takim samym okresie ważności, jak osoba, na której utrzymaniu pozostają. Mają oni prawo podjąć działalność gospodarczą. W takim przypadku zostaną oni włączeni do liczby dokumentów przyznanych osobom aktywnym gospodarczo. Jednakże nie należy powoływać się na warunki określone w pkt II w celu odmówienia im dokumentu w przypadku gdy roczna liczba dokumentów dostępnych dla osób gospodarczo aktywnych została już wyczerpana.

Osoby, które zaprzestały prowadzenia działalności gospodarczej mogą pozostać w Liechtensteinie na warunkach określonych w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 1251/70 z dnia 29 czerwca 1970 r. dotyczącym prawa pracowników do pozostawania na terytorium Państwa Członkowskiego po ustaniu zatrudnienia w tym państwie ([1]) oraz w dyrektywie Rady 75/34/EWG z dnia 17 grudnia 1974 r. dotyczącej prawa obywateli Państwa Członkowskiego do pozostawania na terytorium innego Państwa Członkowskiego po zakończeniu prowadzenia na tym terytorium działalności na własny rachunek ([2]): nie będą oni dłużej zaliczani do liczby dokumentów dostępnych dla osób aktywnych gospodarczo, ani do kwoty określonej o w pkt IV.

IV

Dodatkowa kwota roczna w wysokości 0,5 % podstawy określonej w pkt II jest dostępna dla osób, które chcą obrać miejsce zamieszkania na podstawie praw określonych w dyrektywie Rady 90/364/EWG z dnia 28 czerwca 1990 r. w sprawie prawa pobytu ([3]), dyrektywie Rady 90/365/EWG z dnia 28 czerwca 1990 r. w sprawie prawa pobytu pracowników i osób prowadzących działalność na własny rachunek, które zakończyły działalnośći zawodowąj ([4]) oraz w dyrektywie Rady 93/96/EWG z dnia 29 października 1993 r. w sprawie prawa pobytu studentów ([5]).

Punkt II stosuje się *mutatis mutandis*.

V

1) Liechtenstein może utrzymać w mocy przez pięć lat przepisy prawa krajowego zobowiązujące pracowników sezonowych i członków ich rodzin do opuszczenia terytorium Liechtensteinu na co najmniej trzy miesiące po wygaśnięciu ich sezonowego dokumentu pobytowego. Osoby takie

([1]) Dz.U. L 142 z 30.6.1970, str. 24.
([2]) Dz.U. L 14 z 20.1.1975, str. 10.
([3]) Dz.U. L 180 z 13.7.1990, str. 26.
([4]) Dz.U. L 180 z 13.7.1990, str. 28.
([5]) Dz.U. L 317 z 18.12.1993, str. 59.

nie podlegają żadnym innym ograniczeniom. Sezonowe dokumenty pobytowe są automatycznie odnawiane w przypadku pracowników sezonowych posiadających umowy o pracę z chwilą ich powrotu do Liechtensteinu. Liczba dokumentów dostępnych dla pracowników sezonowych posiadających obywatelstwo Islandii, Norwegii lub Państwa Członkowskiego UE nie może być mniejsza niż liczba dokumentów przyznanych w 1997 r. minus liczba dokumentów dla osób korzystających z liberalizacji zgodnie z następnym ustępem.

2) Liczbę osób zwolnionych z obowiązku corocznego opuszczania terytorium Liechtensteinu zostanie ustalona jako liczba pozostających do wydania dokumentów podzielona przez liczbę lat pozostałych do końca okresu przejściowego dla pracowników sezonowych. Kolejność osób, które skorzystają z liberalizacji zostanie ustalona w zależności od liczby kolejno odnawianych sezonowych dokumentów pobytowych i od daty emisji pierwszego takiego dokumentu w ramach tego porządku.

3) Osoby, które skorzystały z liberalizacji zgodnie z poprzednim ustępem nie będą zajmowały miejsca w kwocie zgodnie z pkt II i IV. Osoby takie, jednakże będą liczone w przypadku członków rodziny podejmujących działalność gospodarczą zgodnie z pkt III.

VI

Osoby składające wniosek o dokument pobytowy otrzymają pisemną odpowiedź do końca trzeciego miesiąca od daty wniosku. Wnioskodawcy, którym odmówiono dokumentu mają prawo do uzasadnienia odmowy na piśmie. W przypadku decyzji administracyjnych przysługują im takie same środki prawne jak obywatelom Liechtensteinu.

VII

Osoby zatrudnione w Liechtensteinie, których miejscem zamieszkania nie jest Liechtenstein (pracownik przygraniczny) mają obowiązek codziennie powracać do swego państwa zamieszkania.

VIII

Liechtenstein dostarcza innym Umawiającym się Stronom i Urządowi Nadzoru EFTA wszelkie informacje, jakie mogą być wymagane do kontroli zgodności z niniejszym załącznikiem."

Artykuł 2

Do dostosowań sektorowych załącznika V do Porozumienia dodaje się tekst następujący:

„Postanowienia zawarte w dostosowaniach sektorowych w załączniku VIII dotyczące Liechtensteinu stosuje się, we właściwych przypadkach, do niniejszego załącznika.".

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2000 r., pod warunkiem że wszystkie notyfikacje na mocy art. 103 ust. 1 Porozumienia zostały dokonane wobec Wspólnego Komitetu EOG.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w Sekcji EOG i w Dodatku EOG do *Dziennika Urzędowego Wspólnot Europejskich*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 grudnia 1999 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG

N. v. LIECHTENSTEIN

Przewodniczący